

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.— Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8

Δι' συνδρομὰς ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς
καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἔν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.— Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0.15

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαυτεῖα

Περίοδος Β'.—Τόμ. 8^{ος}

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Νοεμβρίου 1901

Ἔτος 23^{ον}. — Ἀριθ. 46

Ο ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΟΡΕΝΟΚΟΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ΙΟΥΔΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Συνέχεια.)

ΤΟ ΠΕΡΑΜΑ ΦΡΑΣΚΑΕΣ

Ἔως τότε, φαίνεται, ὁ Γκόμος δὲν ἐγνώριζε ποία συγγένεια συνέδεε τὸν υἱὸν τοῦ συνταγματάρχου Κερμῶρ πρὸς τὸν λοχίαν Μαρσιάλην. Ὅθεν ἠρώτησε τὸν τελευταῖον τοῦτον :

— Εἰσθε θεῖός του ;

— Ὀλίγον. . . μικρὲ μου !

— Δηλαδή, ἀδελφὸς τοῦ πατέρα του ;

— Μάλιστα, ἀυτάδελφος καὶ δι' αὐτὸ ἀκριβῶς ὁ Παῦλος εἶνε ἀνεψιός μου. Ἐνόησες ;

— Ἐνόησα ! ἀπεκρίθη ζωηρῶς ὁ Γκόμος.

Ὁ οὐρανὸς ἦτο σκεπασμένος ἀπὸ σύννεφα, καὶ ἠπειλεῖτο βροχή. Ὅπισθεν τοῦ φατοῦ τούτου πέπλου ἐξηφανίσθη ἡ κορυφή τῆς Παρίμας, καὶ ὅπισθεν, ἡ κορυφή τοῦ βουνοῦ Μωνουάρ μόλις διεφαίνετο ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ δένδρα.

Ὁ Ἰάκωβος Ἑλλῶν ἔρριψε βλέμμα ἀνήσυχον πρὸς τὸ μέρος. ἔθεν ἔπνεεν ὁ ἀνεμος. Ἐκεῖ τὰ σύννεφα ἦσαν πυκνότατα. Ἄν ἐπιπτε καμμία ἀπὸ τὰς ὀρμητικὰς ἐκείνας βροχάς, αἱ ὁποῖαι τόσον συχνὰ πλημμυροῦν ἐδῶ τὰς πεδιάδας, ἡ πορεία θὰ καθίστατο δυσχερὴς καὶ θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ φθάσουν εἰς Σάντα-Ζουάναν ἐντὸς τῆς ὁρισμένης προθεσμίας.

Ὁ μικρὸς ὄμιλος ἠκολούθει ἀτραπὸν, μεταξὺ τοῦ ρίου Τορρίδα καὶ τοῦ δάσους Ἡ τάξις τῆς προτεράιας διετηρήθη. — ὁ Βαλδέξ καὶ ὁ Ἑλλῶν ἐπὶ κεφαλῇς. Καὶ οἱ δύο ἐπεσκόπησαν διὰ τελευταίαν φορὰν τὴν ἀντίπεραν ὄχθην. Ἦτο ἔρημος καθ' ὅλοκληρίαν.

Ὅλοι εἶχον ἐλπίδα νὰ φθάσουν εἰς τὴν Μονὴν τὸ μεσονύκτιον. Τοῦτο θὰ κατορθόνετο δι' ἐσπευσμένης καὶ συνεχοῦς πορείας, μ'

ἓνα μικρὸν σταθμὸν τὴν μεσημέριαν. Κανεὶς δὲν παρεπονέιτο. Ὑπὸ τὸν νεφροσκηπὴ οὐρανὸν ἡ θερμοκρασία ἦτο ὑποφερτή, ἄλλως θὰ ὑπέφερον πολὺ, διότι κανὲν δένδρον δὲν ἐσκίαζε τὴν ἀτραπὸν.

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, ὁ Ἰάκωβος Ἑλλῶν ἐστρέφετο ἀνησυχῶς καὶ ἠρώτα :

— Μήπως πηγαίνομεν πολὺ γρήγορα διὰ σᾶς, ἀγαπητέ μου Παῦλε ;

— Ὅχι, κύριε Ἑλλῶν, ὄχι, τῷ ἀπεκρίνετο. Μὴ ἀνησυχῇτε οὔτε δι' ἐμὲ οὔτε διὰ τὸν φίλον μου Γκόμον, ὁ ὁποῖος εἶνε ἐλάφι σωττό !

— Κύριε Παῦλε, ὑπέλαβεν ὁ Γκόμος, ἂν ἦταν ἀνάγκη, ἐγὼ μπορούσα νὰ φθάσω καὶ τὸ βράδυ ἐστὶ Σάντα-Ζουάνα.

— Χαρὰ ἐστὶ πόδια ! ἀνέκραξεν ὁ Γερμανὸς Πατέρν, ὁ ὁποῖος δὲν διεκρίνετο ἐπὶ ὠκυποδία, καὶ συχνὰ ἔμεινε ὀπίσω. Ἀλλ' ὁ Ἰάκωβος Ἑλλῶν δὲν τοῦ ἐφείδετο. Τὸν ἔκραζε, τὸν ἐπέπληττε, τοῦ ἐφώναζε :

— Μὰ ἔλα λοιπόν, Γερμανέ ! θὰ μας κάμης νὰργήσωμε !

Καὶ ὁ Γερμανὸς Πατέρν, ἐκὼν ἄκων, ἐπέσπευδε τὸ βῆμα.

Ἐν τούτοις, ὁ Ἰάκωβος Ἑλλῶν, ἀκούσας ὅτι ὁ Γκόμος ἦτο ἱκανὸς νὰ φθάσῃ εἰς τὴν Σάντα-Ζουάναν τὸ ἑσπέρας, ἐσυλλογίσθη ὅτι ἡδύναντο νὰ ἐπωφεληθῶσιν ἐκ τούτου, καὶ τὴν σκέψιν τοῦ ἀνεκοίνωσε πρὸς τὸν Βαλδέξ.

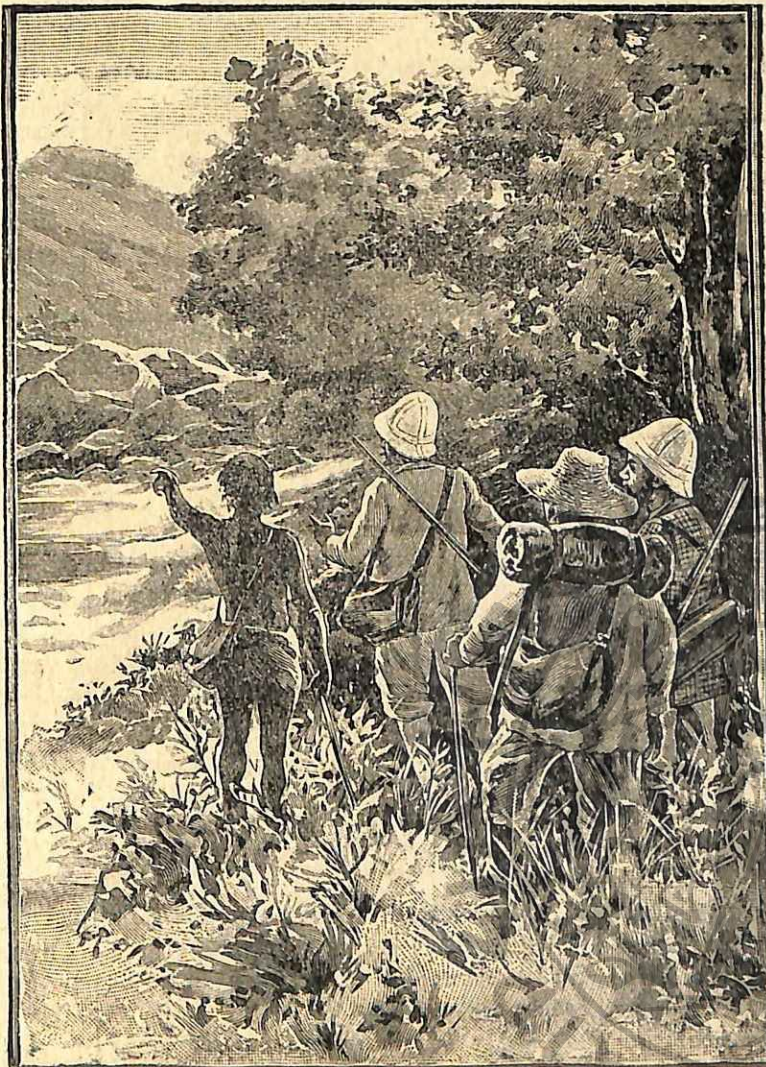
— Ἐντὸς ἑξ ἡ ἑπτὰ ὥρων, τῷ εἶπεν, ὁ Πάτερ Ἐσπεράντης θὰ ἠμπορούσε νὰ εἰδοποιηθῇ ὅτι ὁ ὄμιλός μας διευθύνεται πρὸς τὴν Σάντα-Ζουάναν. . . Δὲν θὰ ἐδίσταζε νὰ μας σταίλῃ ἐνίσχυσιν, καὶ ἴσως θὰ ἤρχετο εἰς προὔπαντήσιν μας ὁ ἴδιος.

— Ναί, ἀπεκρίθη ὁ Βαλδέξ· ἀλλ' ἂν φύγῃ τὸ παιδί, θὰ χάσωμεν τὸν ἑδηγὸν μας, καὶ νομίζω ὅτι μᾶς χρειάζεται, ἂν εὐ γνωρίζῃ τὸν τόπον.

— Ἐχεὶς δίκαιον, Βαλδέξ· ὁ Γκόμος μᾶς εἶνε ἀναγκαῖος, καὶ προτιάντων διὰ τὸ πέραμα τοῦ Φρασκαῆς.

— Θὰ φθάσωμεν τὸ μεσημέρι. . . καὶ ἂν εὐ περάσωμεν, τότε πειθ' βλεπομεν...

— Ναί... θὰ ἰδοῦμε, Βαλδέξ... θὰ ἰδοῦμε...

« Ἐκεῖ εἶνε ! εἶπεν ὁ Γκόμος. » (Σελ. 366, στήλ. 6^η.)